

Mål C-47/20

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

28 januari 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Bundesverwaltungsgericht (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

10 oktober 2019

Klagande:

F.

Motpart:

Stadt Karlsruhe

Saken i målet vid den nationella domstolen

Erkännande av ett spanskt körkort i Tyskland – Skillnaden mellan utfärdande och förnyelse av ett körkort – En medlemsstats behörighet att göra erkännandet på sitt territorium beroende av ytterligare villkor vid en förnyelse av körkort

Föremål och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF

Tolkningsfrågan

Är det enligt artiklarna 2.1 och 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126/EG förbjudet för en medlemsstat som gjort en riktig bedömning när den fråntog innehavaren av ett EU-körkort för kategori A och B som utfärdats i en annan medlemsstat rätten att framföra motorfordon med detta körkort på sitt territorium på grund av rattfylleri, att vägra att erkänna ett körkort för dessa kategorier som har utfärdats för den berörda personen i sistnämnda medlemsstat efter

återkallandet genom en förnyelse enligt artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126/EG?

Anförda unionsrättsliga bestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (omarbetning), artiklarna 2.1, 7.3 andra stycket och 11.4 andra stycket.

Anförda nationella bestämmelser

Fahrerlaubnis-Verordnung (körkortsförordningen, nedan kallad FeV), 29 §

Straßenverkehrsgesetz (vägtrafiklagen, nedan kallad StVG), 3 § stycke 6

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet

- 1 Klaganden, F, som är tysk medborgare, är sedan 1992 bosatt i Spanien och har en ytterligare bostad i Karlsruhe (Tyskland) som emellertid inte utgör hans permanenta bosättningsort i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 2006/126. I Tyskland har han dömts för rattfylleri 1987, 1990, 1995 och 2000.
- 2 Den 21 oktober 1992 utfärdades ett körkort för honom i Spanien, vilket bland annat omfattade klasserna A och B. Giltighetsperioden för detta körkort har sedan förlängts flera gånger.
- 3 Den 12 december 2008 framförde F ett motorfordon i Tyskland med en promillehalt i blodet på 2,12. Därför dömdes han för rattfylleri och framtogs rätten att framföra motorfordon i Tyskland med det spanska körkortet för att han var olämplig som förare. För utfärdande av ett nytt körkort fastställdes en spärrfrist på 14 månader, vilken löpte ut den 19 mars 2010. Hans spanska körkort förverkades och skickades till de behöriga spanska myndigheterna. Dessa lämnade emellertid kort därefter ut dokumentet till honom igen.
- 4 Den 23 november 2009, det vill säga medan den spärrfrist som utfärdats i Tyskland fortfarande var tillämplig, utfärdades de spanska myndigheterna ett nytt körkort till honom för kategorierna A1, A2, A och B, vilket i likhet med hans tidigare körkort var giltigt till och med den 22 oktober 2012. Den 15 oktober 2012 erhöll han ett körkort för kategorierna A1, A2, A och B i Spanien, vilket var giltigt till och med den 22 oktober 2014, den 18 september 2014 erhöll han ett körkort för kategorierna AM, A1, A2, A och B vilket var giltigt till och med den 22 oktober 2016 och den 6 september 2016 hans senare körkort för kategorierna AM, A1, A2, A och B med giltighet till och med den 22 oktober 2021. I körkortet anges för dessa fordonskategorier att giltighetstiden började den 21 oktober 1992.
- 5 Den 20 januari 2014 begärde F att hans spanska körkort, vilket var giltigt till och med den 22 oktober 2014, skulle erkännas i Tyskland från den 21 oktober 1992.

Motparten, Stadt Karlsruhe, avslög denna begäran eftersom hans spanska körkort hade återkallats i Tyskland. F har inte erhållit något nytt körkort som ska erkännas efter att spärrtiden löpt ut, snarare har de spanska myndigheterna endast utfärdat ersättningsdokument. Eftersom han inte hade ingett ett sådant medicinsk-psykologiskt utlåtande som erfordras, kan det antas att han är olämplig som förare. Hans begäran om omprövning av detta beslut avvisades av samma skäl.

- 6 Eftersom hans överklagande till förvaltningsdomstolen, i likhet med hans överklagande av denna dom, inte hade någon framgång har han överklagat till Bundesverwaltungsgericht.

Parternas huvudargument

- 7 F gör gällande att det godtyckligt och utan rättslig grund antas att de tre spanska administrativa handlingarna av den 15 oktober 2012, den 18 september 2014 och av den 6 september 2016 inte utgör ett utfärdande av körkort i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv 2006/126, utan en förlängning av det ursprungliga körkortet från den 21 oktober 1992. Det saknas även en rättslig grund för antagandet att befintliga oegentligheter övergår på det aktuella körkortet vid en förnyelse av ett körkort. Det föreligger inte heller något sådant avgörande från Europeiska unionens domstol. Behörigheten att besluta huruvida han återigen är lämpad att framföra motorfordon tillkommer uteslutande de spanska myndigheterna. De tyska myndigheterna får inte kontrollera deras beslut.
- 8 Stadt Karlsruhe anser att dess beslut, vilket har bekräftats av underinstanserna, är korrekt.

Kortfattad redogörelse för grunden till begäran om förhandsavgörande

- 9 Bundesverwaltungsgericht ska först förklara hur målet ska bedömas enligt tysk rätt. Enligt 29 § stycke 1 FeV får innehavare av ett utländskt körkort framföra motorfordon i Tyskland i enlighet med den behörighet som följer av detta körkort om de inte är permanent bosatta där. Denna bestämmelse är tillämplig, eftersom F är permanent bosatt i Spanien i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 2006/126 och inte i Tyskland.
- 10 I 29 § stycke 3 första meningen punkt 3 FeV föreskrivs emellertid ett undantag från denna princip, nämligen att första stycket inte är tillämpligt på innehavare av ett utländskt körkort vars körkort slutgiltigt återkallats i Tyskland. F:s spanska körkort har återkallats slutgiltigt i Tyskland på grund av rattfylleri, vilket innebär att han har fråntagits rätten att använda det spanska körkortet i Tyskland.
- 11 Eftersom anteckningen att körkortet har återkallats ännu inte har strukits ur förarlämplighetsregistret är det förbud som föreskrivs i 29 § stycke 3 första meningen punkt 3 FeV mot att använda det utländska körkortet i Tyskland fortfarande tillämpligt. I 29 § stycke 3 tredje meningen FeV föreskrivs nämligen

att första meningen punkterna 3 och 4 enbart får tillämpas på ett EU- eller EES-körkort om de åtgärder som anges där har antecknats i förarlämplighetsregistret och inte har strukits.

- 12 För att återfå rätten att använda körkortet i Tyskland är 29 § stycke 4 FeV ("[e]fter att ett beslut som avses i stycke 3 punkterna 3 och 4 har fattats kan den berörde, efter ansökan, beviljas att åter använda ett utländskt körkort inom landet, när skälen för återkallelse inte längre är för handen") jämförd med 3 § stycke 6 StVG ("För att personer som är permanent bosatta utomlands efter en återkallelse ... av ett utländskt körkort ska få rätt att använda det igen inom landet gäller bestämmelserna om utfärdande av ett nytt körkort efter återkallelse ... i motsvarande mån"). Mot denna bakgrund var F på grund av rattfylleri med en promillehalt i blodet på 2,12 tvungen att inge ett medicinsk-psykologiskt utlåtande, vilket han emellertid inte har gjort.
- 13 Bundesverwaltungsgericht anser att det är osäkert om målet skulle bedömas på samma sätt enligt unionsrätten. Eftersom unionsrätten har företrädare skulle F i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande av körkort som är utfärdade av medlemsstaterna enligt artikel 2.1 i direktiv 2006/126 ha rätt att framföra motorfordon av kategorierna A och B i Tyskland genom sitt spanska körkort som förnyades senast den 6 september 2016 och är giltigt till och med den 22 oktober 2021 även utan att dessa villkor som enligt tysk rätt ska iaktas är uppfyllda om en sådan skyldighet till erkännande även föreligger vid förnyelse av körkort av nämnda kategorier enligt artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126.
- 14 Den huvudsakliga fråga som måste klargöras är i vilken utsträckning den unionsrättsliga principen om erkännande av körkort i artikel 2.1 i direktiv 2006/126 även är tillämplig om den medlemsstat där den berörda personen är permanent bosatt förnyar ett körkort enligt artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126, efter det att vistelsemedlemsstaten har fräntagit vederbörande rätten att använda körkortet på dess territorium på grund av rattfylleri och den olämplighet när det gäller att framföra motorfordon som detta innebär.
- 15 Bundesverwaltungsgericht anser att det saknar betydelse att F återfick sitt spanska körkort som utfärdats den 22 oktober 2007, vilket var föremål för den slutgiltiga återkallelsen av rätten att använda det i Tyskland, under tiden som spärffristen i Tyskland fortfarande löpte och att de spanska myndigheterna dessutom hade utfärdat ett nytt körkort med oförändrad giltighetstid till och med den 22 oktober 2012, även detta inom nämnda spärffrist. EU-domstolen har i sin praxis emellertid fastställt att det inte utgör hinder för en medlemsstat att, när en person har fått sitt körkort återkallat i den medlemsstaten och en spärftid bestämts, vägra erkänna ett nytt körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat under spärftiden (se, bland annat, dom av den 19 februari 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, punkt 83). Den eventuella skyldigheten att erkänna körkortet i Tyskland, vilken utgör föremålet för denna talan, är emellertid inte kopplad till det körkort som lämnades tillbaka under spärftiden och inte heller till det tidigare körkort som utfärdades den 23 november 2009, för vilka giltighetstiden hade löpt ut, utan till

hans numera giltiga spanska körkort som utfärdades i Spanien den 6 september 2016. Detta körkort kan härledas från den motsvarande rätten att framföra motorfordon av den 21 oktober 1992. Med avseende på denna framgår det inte att det förelåg något åsidosättande av det unionsrättsliga bosättningskravet eller att den beviljades under en löpande spärrfrist.

- 16 Bundesverwaltungsgericht anser att det på grund av de uppgifter som anges i klagandens för närvarande giltiga och tidigare körkort inte kan ifrågasättas att hans körkort som utfärdades i Spanien den 6 september 2016 och är giltigt till och med den 22 oktober 2021 har utfärdats på grundval av artikel 7.3 i direktiv 2006/126 och att det således är frågan om en förnyelse av ett körkort när giltighetstiden löper ut i den mening som avses i denna bestämmelse. Av denna bestämmelse framgår att medlemsstaterna vid förnyelse av körkort av de kategorier som anges där, har en rätt men inte någon skyldighet att föreskriva en lämplighetsprövning. Detta påverkas inte heller av punkt 14.1 i bilaga III till direktivet.
- 17 Om det vid förnyelse av körkortet enligt artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126 enbart föreskrivs en kontrollmöjlighet men inte någon kontrollskyldighet för medlemsstaterna, skiljer sig förnyelse av ett körkort av dessa kategorier enligt artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126 väsentligen från utfärdandet av körkort i enlighet med de villkor som föreskrivs i artikel 7.1 a i detta direktiv. Enligt denna bestämmelse får körkort endast utfärdas till sökande som har godkänts i ett körprov och ett kunskapsprov samt uppfyller de medicinska krav som fastställs i bilagorna II och III.
- 18 Bundesverwaltungsgericht anser att det är mycket som talar för att det vid en förnyelse av ett körkort för de kategorier som anges i artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126 som äger rum efter det att innehavaren i vistelsemedlemsstaten har frångått rätten att använda sitt körkort på dess territorium på grund av konstaterad olämplighet som förare, inte föreligger någon skyldighet till formlöst erkännande, vilket enligt EU-domstolens fasta praxis ska antas föreligga vid utfärdandet av ett körkort med kontroll av de harmoniserade minimikraven i artikel 7.1 i direktiv 2006/126.
- 19 Bundesverwaltungsgericht hänvisar i detta avseende till EU-domstolens praxis, enligt vilken ett körkort som utfärdats när en inom landet slutgiltigt fastställd spärrfrist har löpt ut måste erkännas formlöst om bosättningskravet är uppfyllt. Även om en medlemsstat tillämpar strängare nationella villkor för att utfärda ett nytt körkort är den således skyldig att erkänna ett EU-körkort som utfärdats av en annan medlemsstat om bosättningskravet är uppfyllt när spärrfristen har löpt ut (se, bland annat, dom av den 26 juni 2008, Wiedemann och Funk, C-329/06 och C-343/06, EU:C:2008:366, punkt 54). I sådana situationer kunde den bristande lämpligheten upphävas genom en lämplighetsprövning som genomförts av en annan medlemsstat i samband med att körkort senare utfärdades (dom av den 19 februari 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, punkterna 92 och 93 och dom av den 26 april 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, punkt 51). Samtidigt

bortfaller befogenheten för den medlemsstat som har fråntagit den berörda personen rätten att använda sitt körkort på dess territorium på grund av olämplighet som förare på grundval av artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 och att kontrollera huruvida denne på nytt uppfyller lämplighetskraven och således får framföra motorfordon där igen (se dom av den 23 april 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punkt 74 och följande punkter).

- 20 Bundesverwaltungsgericht anser att det framgår av EU-domstolens praxis att frågan huruvida det föreligger en skyldighet att erkänna körkort enligt artikel 2.1 i direktiv 2006/126 beror på huruvida det i unionsrätten för utfärdandet av körkortet föreskrivs en kontroll av de harmoniserade minimikraven i artikel 7.1 i direktiv 2006/126 i det konkreta fallet. Eftersom det enligt Bundesverwaltungsgerichts uppfattning emellertid är frågan om en förnyelse av klagandens spanska körkort och inte om ett utfärdande av ett körkort, där den utfärdande medlemsstaten är skyldig att vidta en omfattande lämplighetsprövning enligt artikel 7.1 i direktiv 2006/126, behåller en medlemsstat som på grundval av artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 har återkallat den berörda personens rätt att använda körkortet på dess territorium på grund av olämplighet som förare, den av EU-domstolen erkända befogenheten att pröva huruvida den berörda personen på nytt är lämplig att framföra motorfordon (se dom av den 23 april 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punkt 74 och följande punkter).
- 21 Denna slutsats påverkas inte heller av det faktum att det vid en förnyelse av ett körkort av kategorierna A och B och således inom tillämpningsområdet för artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126 föreskrivs en hälsokontroll i den spanska lagstiftningen om körkort. Enligt Bundesverwaltungsgerichts mening kan sådana bestämmelser från en enskild medlemsstat beträffande de medicinska kraven för en förnyelse av ett körkort redan av den anledningen inte medföra en skyldighet att erkänna körkort enligt artikel 2.1 i direktiv 2006/126 att det ömsesidiga formlösa erkännandet av körkort som EU-domstolen kräver är kopplat till att det föreskrivs harmoniserade och således för alla medlemsstater bindande minimikrav i unionsrätten avseende lämpligheten att framföra motorfordon, bland annat vad gäller medicinska krav, som den sökande måste uppfylla för att erhålla körkort och som den medlemsstat där denne är permanent bosatt ska kontrollera vid utfärdandet av ett körkort. Detta är emellertid inte fallet enligt artikel 7.3 andra stycket i direktiv 2006/126 vid förnyelse av körkort i de kategorier som anges där.
- 22 För ett klagande av frågan huruvida Bundesverwaltungsgerichts uppfattning är korrekt, hänskjuts ovannämnda fråga till EU-domstolen med begäran om förhandsavgörande.